

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt III. Consuetudo eius cum Theodardo, & robustiores cum ætate
Virtutes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT III.

Consuetudo eius cum Theodardo, & robustiores cum atate Virtutes.

IGITVR è puerili Landoaldi disciplina egressus iam non puer, **LAMBERTVS**, Theodardo Episcopo, de quo supra verba fecimus, non magis Parentis Apri imperio, quam suâ voluntate adhæsit. Erat huius Antistitis Domus, quædam quasi Academia Virtutis, gratissimum eo nomine, **LAMBERTO** domicilium: erat tamquam Christianarum exercitationum laboriosum stadium, in quo currere inciperet ad beatam æternitatis palmam; cuius cursuræ apud Landoaldum iam antè rudimenta posuerat: erat denique gloriæ Amphitheatrum, vbi cum Superbiâ, cum Auaritiæ fordibus, cum Libidinis fæculento cœno, cum vanitatis laruis, cæterisque vitiorum monstris, horumque omnium parente, perduelli

LAMBERTVS
Theodardo adheret.
Huius Domus, Virtutis Schola.

perduelli Cacodæmone, alacer, & expeditus decertaret.

Operæpretium esse duco, Pugilis huius habitudinem, non animi modo, sed corporis etiam, describere, ex ijs hauſtam, qui propius ab eius ætate abfuerunt: ex Godeschalco potiffimum, qui se profitetur, ple- raque ex Thiedoëno, ipſius LAM- BERTI domestico, accepisse. Igitur refert ille, alijsque aliquanto poste- riores, fuisse corpore ingentem, cel- sum, erectum: vultu decoro, & ple- no dignitatis: viuacibus, & nitenti- bus oculis: cæſarie, quæ virum de- ceret, & nihil haberet de muliebri vanitate. Manus illi, & digiti longio- res. Totum corpus ſibi per membra omnia ita conſtans, vt nihil vel ad maieſtatem, vel ad firmitudinem requireres. Denique erat Poëtæ verbo,

*Candidus, & talos à vertice pulcher,
ad imos.*

Inerat in hoc tali corpore, & robur,

B 2

& agie

LAM-
BERTI
Iuuenis
corporis
habitu
do.

& agilitas, & actionum, motuumque omnium ea elegantia, ut cum omnia arte administrari crederes, nihil tamen affectatum iudicares. Iam sermo eius erat eiusmodi, ut teneret omnes, omnibus persuaderet. Non dicam cum illo antiquo, suadam in eius ore sessitasse; sed cum sacratione Vate, *Diffusam fuisse Gratiam in labijs eius.*

*Sermo-
nis gra-
tia.*

*Virtutes
eius om-
ne genus.*

Prædebat eius Sermo, & planè quidquid foris apparebat, virtutes, quæ in animo latebāt; & DEO, mentium Inspectori, & Arbitro amabilem reddebat, atque etiam carum hominibus, iucundumque. Ardebat in eo DEI, hominumque charitas: Fulgebat verecundæ castimonix splendor, qui Angelum magis indicaret quam hominem: Animi demissio, quāto eum sibi concinnabat viliores: tantò DEI, mortaliumque oculis reddebat celsiorē. In egenos, nō tā liberalis videbatur, quā profusus. Postremo, nō facilè ullius Virtutis

tutis laudē in aliquo sancto homine
reperias, quæ in LAMBERTO, iubaris
diuini instar, non effulgeret.

Occupationes eius quotidianæ, *Occupationes*
Oratio erat, & Lectio: in quarum *tiones*
alterâ DEVM sibi loquentem audie- *familia-*
bat; in alterâ loquebatur ipse DEO: *res.*
in utrâque diuinis è cælo epulis sagi-
nabatur.

Sed cum eius Nobilitas, & Comi- *Armorū*
tis Apri dignitas, vix à militiâ excu- *studium.*
satum habere potuerint; etiam Ar-
morum gloriâ illustrem fuisse re-
perio; sed hoc tantum, neq; quem-
quam, qui militaria eius aliqua faci-
nora referat. Mihi quidem eius Vitæ
institutum intuenti verius videatur,
ab armis abhorruisse, quàm ijs sese
efferre voluisse. Itaque si quid in eo
genere præstiterit, potius credide-
rim, dicis, morisq; id causâ fecisse,
quàm quod afficeretur.

Talem igitur LAMBERTVM, qua-
lem rudi penicillo adumbravimus,
in animo, & oculis ferebat Pontifex

*Theo-
dardo
carus
LAM-
BERTVS;*

Theodardus sicque afficiebatur, vt, tamquam filium, præ tot alijs carum, successorẽ cuperet. Neque dubium erat, si Ecclesiæ scita, & leges permississent, id vel protinus fuisse iussum vel certè testamento mandaturum.

*Eüdem
vicissim
obseruat
& imi-
tatur.*

At LAMBERTVS mutuam utique faciebat, & Theodardum, tamquam Patrem, & Magistrum, omni amore, & affectu, atque obsequio prosequiebatur. Eius non modo verba, & mandata, sed nutus omnes, & quod caput est exempla, tamquam diuini hominis, & quasi cælo lapsi, observabat, & quâ poterat, imitatione exprimebat.

*Princi-
pi, &
Aula in
oculis.*

Quinetiam Princeps, & aulæ Proceres, vtrumque, tamquam humano fastigio maiores, venerabundi observabant: sed magis LAMBERTVM, id ætatis Iuuenem, & velut Solem vix Orientem, plus quàm meridianã lucem, caloresque mortalibus ostentantem.

Atque

Atque hæcenus ea, quæ de LAMBERTO è pluribus scriptoribus colligere licuit, cum fide tradidi, ijs de rebus, quæ ab eo ante Episcopatum gestæ sunt. Vbi prope abest, vt me pudeat, pigeatque, de tali Viro, ac tanto, tantillum retulisse. Sed quid agamus? Reputadum nobis, ijs temporibus vixisse, quibus scribenda facere, quã facta scribere, potius habebatur.

Pauca hæc, de LAMBERTO, necdum Episcopo, temporum iniuriâ.

C A P V T III.

Theodardus Episcopus ab impijs trucidatur: sufficitur LAMBERTVS.

THEODARDI necem, eiusque causas, suprâ tetigi, vbi de LAMBERTI Educatoribus, & Magistris mihi actum. Itaque Tungrensi Ecclesiâ Pastore viduatâ, substituendus erat, qui eam pasceret *in iudicio & veritate.*

Mos erat antiquitus, & ab ipsis Episcopascentis Ecclesiæ incunabilis, vt Apostoli primum, aut qui ab ijs cõ-

ps. varie & à varijs electis.

B 4

stituti.

182